

TABVLA PROPOSITIONVM

CXXIII.	Cognita ratione umbræ ad gnomonem sinum, & arcum altitudinis ab horizon- te, quouis tempore dignoscere.	121
CXXIII.	Proportionem umbræ uersæ esse ad gnomonem, uelut gnomonis ad umbram uersam.	122
CXXV.	Proportionem dimetientis, & peripheriæ cuiuslibet circuli paralleli equino- ctiali per cognitam partem magni circuli demonstrare.	123
CXXVI.	Circuli horarij naturam declarare.	123
CXXVII.	Data poli altitudine ortus amplitudinem demonstrare.	124
CXXVIII.	Nota amplitudine ortus, cuiusq; puncti arcum semidiurnum inuenire.	124
CXXIX.	Data altitudine Solis in quacunq; regione, quacunq; die distantiam Solis à meri- diano cognoscere.	124
CXXX.	Data regionis altitudine, & loco Solis proportionem gnomonis, tam ad um- bram rectam quàm uersam, uel etiam in cylindro determinare.	125
CXXXI.	Si lineæ alicui duplum alterius adiungatur, erit proportio duarum ad primam maior quàm dupli cum prima ad primam cum una adiecta.	126
CXXXII.	Si ad duas lineas quarum una alteri dupla sit eadem linea addatur, erit aggrega- ti ex minore, & adiecta ad ipsam minorem, minor proportio quàm aggrega- ti ex maiore, & adiecta ad ipsam maiorem duplicata.	126
CXXXIII.	Si fuerint due quantitates, quarum una alteri dupla sit: minuatur à minore quæ- dam quantitas, eadēq; maiori addatur, erit minoris ad residuum maior pro- portio, quàm aggregati ad maiorem duplicata. Si uerò minori addatur, & à maiore detrahatur, erit aggregati ad minorem minor proportio quàm maioris ad residuum duplicata.	127
CXXXIII.	Si rectangula superficies sit, cuius pars tertia quadrata sit corpus, quod ex la- tere quadratæ in residuum superficiæ constat, maius est quouis corpore ex eadem superficies, aliter diuisa constituto.	127
CXXXV.	Si linea in duas partes, quarum una sit alteri dupla diuidatur, erit quod sit ex tertia parte in quadratum residui paralleipedum maius omni paravalleli- pedo, quod ex diuisione eiusdem lineæ creari possit.	128
CXXXVI.	Denominationes in infinitum extendere.	129
CXXXVII.	Rationem numerorum ex progressionem declarare.	131
CXXXVIII.	Modos usus horum numerorum declarare.	131
CXXXIX.	Radices omnes à propositis numeris extrahere.	132
CXL.	Radices per numeros fractos determinare.	133
CXLI.	Numeros fractos ad minores in ea dē proportionem ualde propinqua deducere	136
CXLII.	Denominationū incrementa ex extrema cognita inuenire. Et cōuerso modo.	137
CXLIII.	Si linea in duas partes diuidatur, corpora quæ fiunt ex una parte in alterius quadratum mutuo equalia sunt corpori, quod fit ex tota linea in superfi- ciem unius partis in alteram.	138
CXLIII.	Duplum cubi medietatis maius est aggregato corporum mutuorum, cuiuslibet diuisionis quantum est, quod fit ex tota in quadratum differentie.	139
CXLV.	Si linea in duas partes diuidatur quadrata ambarum partium detractio eo, quod fit ex una parte in alteram, equalia sunt producto unius in alteram cum quadrato differentie.	139
CXLVI.	Corpus quod fit ex linea diuisa in superficiem equalem quadratis ambarum par- tium detracta superficie unius partis in alteram, est equale aggregato cubo- rum ambarum partium.	139
CXLVII.	Proposita linea diuisa duas ei lineas adijcere, ut proportio additarū singularium & partium	